

εις διεθνή διαγωνισμόν ὑπαρχηγός τῆς Διεθνούς Μετεωρολογικῆς Ὀργανώσεως ἐν πῆρθησε μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1931 Πληθῶν καὶ ἀρθρῶν, συνέγραψε : «Ναυτική μετεωρολογικὴ καὶ γενικὴ μετεωρολογία» καὶ «Μετεωρολογικὰ παρατηρήσεως». συγγράμματα τῆς ὡς διδακτικὰ εἰς τὰς σχολὰς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ Ο. Θ. Φιλικῆς Ἐπιμελητῆρας.

Ἐπιμελητῆρας Δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 1861. Ἐπιμελητῆς τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀπονεύθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, δράσας κυρίως ἕλεσι. Διετέλεσε συντάκτης τῶν «Νέων Ἰδεῶν», τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως ἐξέδωκε τὴν «Ἐπιθεώρησιν» (1887—90). Ἰδιοκτήτης «Φοβερὸς ἀντεροσπότης» καὶ τῆς μυθιστορίας, «Ἑλληνική», «Τρελλή», «Ἀπόκρισις» (1889), «Ἄδυ καρδίαι», ὅπου περιγράφεται ἡ περιπέτεια τοῦ Μιμίκου καὶ τῆς Μαίρης, ἐπιμελητῆς τοῦ ἑλληνικοῦ κοινῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰώνου «Ὑπὸ τὰς πύλας» (1898). Τὸ 1900 ἔξεργασεν ἐνάτην ἐκδοτικὴν τριῖδα καὶ τὸ 1902 ὕψιστον συγχρόνον «Ἑλληνισμοῦ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, εὐρισκόμενος εἰς Παρισησίον πολλὰς διατριβὰς ὑπὲρ τοῦ συμμαχικοῦ ἐν Ἀθῆναις τὸ 1939.

Στυλίου Καθηγητὴς τῆς λαογραφίας, ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τῶν τοπικῆς σχολῆν τοῦ Θεσσαλονίκης, γεννηθεὶς ἐν Κομοτηνῇ, ὡς δημοδιδάκτης ἐπέπαινον φιλολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν 1911 καθηγὴς ἐν Σχολῇ Ἰωαννίνων ἐγένετο γυμνασιάρχος τῆς Κύπρου Γυμνασίου μέχρι ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν συντάκτης α' τάξεως Λεξικοῦ καὶ ἀναστάσεως τοῦ Λαογραφίου μέχρι τοῦ 1926, ὡς καθηγητὴς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ὡς πρῶτος ἀσπασίας 1933—34, 1942—43 ὡς ὁ Κυριακίδης ἀνέβη ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν δράσων, ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1926 γραμματεὺς τῆς λαογραφικῆς Ἐταιρίας, ἀπὸ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ ἄχρι τοῦ 1951 καὶ ἐκδοτὴς τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ Λαογραφίας, ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1951 ἐν Ἀθῆναις Ἐπιτροπὴς τῶν τοπωνυμίων, μέλος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁμοίας ἐκδοτοῦ 1924—1947 μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ἀπὸ τοῦ 1947 καὶ κατὰ τὸ 1947, πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ψυχιατρικοῦ, εἶναι δὲ ἐπιμελητῆς (1952) πρόεδρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἀπὸ τοῦ 1947 ἀναστάσεως τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ ἔχει ἐπίσης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας Ἀθηνῶν, τῆς Ἰστορίας, τῆς Ἐθνολογικῆς καὶ Ἰστορικῆς Ἐταιρίας, τῆς Ἐθνολογικῆς καὶ Ἰστορικῆς Ἐταιρίας Society καὶ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρίας ἡγετῆς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου λαογραφικὰς διαλέξεις εἰς Βερολίνον, Μόναχον καὶ δὲ μέρος καὶ εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ συνέληθον βυβασιόνομο. ἔχει τιμηθῆ μετὰ τὸ παράσημον τοῦ Φοινίκου καὶ μετὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Ἑλλάδος ἐξῆς ἔργα : «Παρατηρήσεις περὶ τῶν νεοιστορικῶν ὁνομάτων» (1916), «Κυπριακὰ ἔπιθεώρησις ἑλλάδου ἐν τῇ νεοελληνικῇ παραδόσει» ἀντεπιμνημόνιον καὶ ἡ οὐρά των, «Ἡ Δυτικὴ Θράκη» (1919), «Ἡ γυναικὴ εἰς τὴν λαογραφίαν» Τα παρὰ τοῦ δεκαπεντασουλῶν» (1923), καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ τραγούδια» (1926). «Ὁδηγητὴς μετονομασίαν κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν Ἰταλικῆς παιδείας καὶ Χριστιανισμοῦ» (1932), «Πατρὶς ἀκριτικὰ ἔπη» (1932), «Βυζαντινὰ μελέμματα τοῦ στρατηγοῦ Μελίου» (1933), ἀρχαὶ τῆς δημόσιου ἑλληνικῆς ποιήσεως» griechische Volkskunde» (Θεσσαλονίκη 1936), λαογραφία» (1937), «Ἐρωτήματα διὰ τὴν λαϊκὴν τῆς» (1937), «Ἡ οἰκογένεια. Αἱ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰκτικῆς θεωρίας καὶ τῆς σύγχρονα διδάγματα» (1939), «Βυζαντινὰ μελέμματα» (11—V, 1939, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), «Θεσσαλονικία μετὰ τῆς» (1939), «Ὁ ἑλληνικὸς ζωτικὸς χώρος ἀπὸ τῆς ἐπὶ σήμερον» (1945), «Τὰ θόρυβα ἔθνολογικὰ

Στυλίου Κυριακίδης.

ὡς ἐν τῇ «Ἑλληνισμῷ» (1946), «Γλώσσα καὶ λαϊκὸς πολιτισμὸς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» (1946), «Βουλγαροὶ καὶ Σλάβοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν» (1946), «Βυζαντινὰ μελέμματα. VI. Οἱ Σλάβοι ἐν Πελοποννήσῳ» (1947), «Ὀμηρικὰ καὶ Ἰσοδοῦ» (1948), «Ἑλληνικὴ λαογραφία» (τόμος 1ος), «Ὁ Διγενὴς Ἄκριτας», «Ὁ μακεδονικὸς Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ νεώτερος», «Ἡ Χίος παρὰ τοῖς γεωγράφοις καὶ περιηγητοῖς ὑπὸ Φ. Ἀργετῆ καὶ Στ. Π. Κυριακίδου» (τόμος 3, 1946), «N. Γ. Πολίτου, Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία» (τόμος Γ', 1911—1920, Ἐπιμελὴς Στ. Π. Κυριακίδου, Α' μέρος, Ἀθῆναι, 1927, Β' μέρος, Θεσσαλονίκη 1932). Ἐπίσης ἔχει δημοσιεύσει πλείστα ἀρθρα καὶ βιβλιοκρισίας εἰς τὴν «Λαογραφίαν» καὶ εἰς ἄλλα ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ. Μ. Π.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Μιχαῆλ Ἐπιμνημόνιον, γεννηθεὶς ἐν Σμύρῃ τὸ 1900. Μετὰ σπουδὰς εἰς τὴν ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆν Σχολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ εἰργάσθη εἰς τὴν ἔφημερίδα τῆς Σμύρνης «Κόσμος» Μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφῆν, ἐλθὼν εἰς Ἀθῆνας εἰργάσθη εἰς τὴν «Πατρίδα», τὴν «Δημοκρατίαν» τὸν «Ἐλευθερὸν-Λόγον», τὴν «Καθημερινήν» καὶ τέλος εἰς τὸ «Βῆμα» καὶ τὰ «Νέα», ὅπου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται. Ἐταξίδευσεν εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ παρακολούθησε διαφόρους διασκέψεις καὶ συνέδρια. Διετέλεσε τὸ 1928—32 διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ Ἐλευθ. Βενιζέλω. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς (1941—44) προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα διὰ τῆς παραχώρησης πληροφοριῶν καὶ ἐπιμήθην διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Ἀλεξάντερ διὰ διπλώματος.

Μιχ. Κυριακίδης.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Στυλιανός, Μαραθωνοδρόμος, γεννηθεὶς ἐν Κύπρῳ τὸ 1910. Εἰς Ἀθῆνας ἦλθεν ἀφοῦ ἐνίκησεν εἰς τοὺς Παγκυπρίους ἀγῶνας εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς. Ἰνα λάβῃ μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ 1933, ὅπου καὶ ἐτερμάτισε εὐτυχῶς τὸν Μαραθῶνιον. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀπέσπασεν εἰς τὴν Βαλκανιάδα τοῦ Ζάγκρεμπ πρῶτος νίκας εἰς τὰ 10 χλμ. μετὰ νέον βαλκανικὸν ρεκόρ, καὶ τὸν Μαραθῶνιον, μετὰ ἐπίσης νέον βαλκανικὸν καὶ πανελληνιον ρεκόρ. Τὸ 1935 μετέσχεν εἰς τὸν βαλκανικὸν μαραθῶνιον τῶν Ἀθηνῶν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τερματίσας δεύτερος. Τὸ ἴδιον ἔτος ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Διεθνῆ Μαραθῶνιον τοῦ πρωταθλήματος Ἀγγλίας, κερδίσας τὴν δευτέραν θέσιν. Τὸ 1936 ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐκέρδισεν ὅσα τὰ πανελληνία πρωταθλήματα τῶν μεγάλων ἀποστάσεων καὶ συμμετασχὼν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Βερολίνου κατέρριψε τὸ πανελληνιον ρεκόρ τοῦ Μαραθῶνιου, τερματίσας 1ος.

Ὁ Μαραθωνοδρόμος Στυλιανός Κυριακίδης, μετὰ τὸν στέφανον τοῦ νικητοῦ κατὰ τὸν Διεθνῆ Μαραθῶνιον τῆς Βοστώνης.

Δέκα ἡμέρας ἀργότερον εἰς τοὺς Ἑλληνοσερβικοὺς ἀγῶνας τοῦ Ζάγκρεμπ ἐκέρδισεν εἰς τὰ ἀγωνίσματα 5 καὶ 10 χιλιομέτρων, καὶ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἐνίκησεν εἰς τὰ 10 χλμ καὶ εἰς τὸν Μαραθῶνιον, δημιουργήσας νέον ρεκόρ τῆς κλασικῆς ἀποστάσεως. Τὸ 1937 εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς τοῦ Βουκουρεστίου ἐνίκησεν εἰς τὸν Μαραθῶνιον, καὶ εἰς τὸ Πρωτάθλημα τῆς Ἀγγλίας ἐβελτίωσε τὸ πανελληνιον ρεκόρ τῆς ἰδίας ἀποστάσεως. Τὸ 1938 εἰς τὴν Βαλκανιάδα τοῦ Βελιγραδίου ἐτερμάτισε δεύτερος μετὰ τὸν Ἑλληνα Ραγάζου καὶ τὸ 1939 ἐκέρδισεν εἰς τὴν κλασικὴν ἀπόστασιν τῆς Βαλκανιάδος τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον, τὸ 1946, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Διεθνῆ Μαραθῶνιον τῆς Βοστώνης καὶ ἀπέσπασε θριαμβευτικὴν νίκην ἀπὸ τῶν ξένων διεθνῶν κλάσεως πρωταθλητῆς, εἰς 2 ὥρας 29' 27''. Εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν πρωτάθλημα τοῦ 1946 τραυματισθεὶς δὲν ἐτερμάτισε τὴν ἀπόστασιν. Τελυταίον ἀγῶνα ἐτρούβην εἰς τὸν Μαραθῶνιον τῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ Λονδίνου (1948), τερματίσας 19ος κατόπι αἰμορραγίας παλαιᾶς πληγῆς τῆς πτέρνης του. Ὁ Κυριακίδης κατέκτησε λαμπρὰν θέσιν μεταξύ τῶν διεθνῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ Μαραθῶνιου δρόμου, κατέστη τὰ ἴδιαιμα τῶν Ἑλλήνων φιλάθλων καὶ κατέχει ἀκόμη τὸ πανελληνιον ρεκόρ τῆς ἀποστάσεως (1952). Κ. Γ. Λ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ. Βιβλίον θρησκευτικόν, περιέχον ὀμιλίαις ἀναλυούσας τὰς περικοπὰς τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν